

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De primo conflictu sanctiſimæ Christi animæ qui fuit inter partem
superiorem & inferiorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

hominum prorsus incensa, fortissimè sustinuit, licet cum cruciatu & pœna ineffabili.

*DE PRIMO CONGRESSU
sanctissimæ Christi animæ, qui fuit
inter partem superiorem &
inferiorem.*

I. **C**ONSIDERA igitur, primum congressū fuisse partis superioris Christi, cum parte inferiore ac sensualitate, vel ut apertius dicam, spiritus cum carne, iuxta illud: *Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.* Incepit namque sensus suum facere officium, & grauia tormenta quæ sibi parari intelligebat, horrere ac recusare, & modum quærere quo posset mortem crudelissimam & ignominiosissimam evitare: opponens se voluntati rationali & superiori, multis ijsque potentissimis armis.

Math. 26.

Quibus armis pars inferior Christi, rationi in primo congressu se opposuit.

I. **P**RIMA arma quibus rationem appetitus oppugnauit hæc fuere: Demonstrabat illi quam esset naturale omnibus creaturis niti ad conseruationem & perpetuitatem sui esse, & fugere illius destructionem, maximè per violentam mortem: conseruando totis viribus esse semel acceptum.

II. **S**ECUNDA fuerunt: Quòd ostenderet illi dignitatem & excellentiam personæ Christi,

CONSIDERATIO II. 189

sti, cui necem pro immenso premio, quod infinitis virtutibus ac meritis eius debebatur inferre, nimis quam horrendum erat.

Tertia fuerunt, indignitas contumeliosæ, infamis, & iniuste mortis, quæ fuerunt arma partis inferioris aduersum superiorem omnium potentissima, dum declararet illi, quam ingens malum sit, talē mortem, tanta cum iniuria & iniustitia subire à qua ipsa naturaliter abhorreret.

Quarta arma fuerunt, distincta omnium & singulorum dolorum, iniuriarum, & tormentorum immanissimorum, quæ Christus passurus erat enumeratio. Qua factum est, vt quemadmodum omnes dolores singulatim sentiebat, sic quoq; omnis dolor, parti inferiori, pro armis validissimis esset, quo parti superiori persuaderet, tam immanem cruciatum, totis viribus defugere.

Quinta fuerunt, naturæ Christi fortis & optimè temperatæ representatio, vt simul perspiceret: quod quanto natura esset robustior, tanto magis sensura esset passionis acerbicatem, quia maiorem habet vim atque vigorem malo resistendi; vbi ea quæ debilis & infirma est, citius cedit, & dissoluitur.

Sexta arma fuerunt, arcta vnio & amicitia, quæ erat inter animam & corpus

III.

IV.

V.

VI.

N

Chri-

Christi sanctissimum : ex qua sequebatur dolor incredibilis quòd ab inuicem separandi essent : hoc enim, vti experientia cernimus in moribundis, maximam solet efficere agoniam : quæ in Christo fuit tantò maior, quantò clarius intelligebat, anime, à qua corpus suum informabatur, & simul cum diuinitate sustentabatur excellentiam: quantò etiam manifestius anima cognoscebat, corpus sibi semper fuisse obedientissimum & subiectissimum omnibus potentijs, sine vlla vel minima repugnantia & contrarietate. Quare quantò maior erat concordia & harmonia amicitia, qua tam diuturno tempore simul vniti & sociati fuerant : tantò maior erat vis & resistentia, qua ambo parti superiori resistebant, vt talem mortem, per quam ista separatio & diuortium faciendum erat, haudquaquam permetteret. Hic fuit primus congressus, quem anima Christi, à parte inferiori & sensu sustinuit : cui Spiritus, voluntasque rationalis & deliberata, alijs armis & rationibus validissimis se opposuit.

Rationes
quibus superior pars
inferiori,
in primo
hoc conflictu resistit.

- I. CONSIDERA igitur quomodo ratio, tota amore succensa, còtra obiecerit, dicendo *Primò*: verum quidem esse quod natura malum & super omnia mortem horreat
nihil

nihilominus quemadmodum plurimi naturalem hūc appetitum seu natiuam propensionem paruipendentes, cum necessitas flagitaret, vitam suam mortis discrimini obiecerunt, necemque læto animo subierunt: ita quoque cum valdè necessaria sit mors ipsius ad humani generis salutem, ad sedium Angelicarū reparationem, ad pacem inter Deum & hominem constitutendam, ad peccati & dæmonis è mundo exterminationem, nō conuenire vt ad naturæ inclinationem respiciat: sed potius omnes illius leges infringat.

Secundò: nili moreretur videri posse fortio rem fuisse mortem amore: cum tamen Sapiens in Canticis affirmet amorem morti simile esse. *Fortis est vt mors dilectio:* Amor morte fortior est. Cant. 8. Vt ergò ostenderetur amorem, quo deperibat genus humanum, non esse morte infirmiore, decere vt mortem non fugiat, sed spontanea voluntate subeundo, vincat & profliget.

II.

Tertiò: sic decretum fuisse in augustissimo diuinarū personarū consistorio, ideoque op^o esse vt decretū hoc opere perficiatur maximè cū illud prius acceptauerit, teste Regio Propheta Dauide in persona illius dicente. *Sacrificiū & oblationem nolui,* psal. 39. *tunc dixi, Ecce venio. In capite libri scriptū est de me vt facerē voluntatē tuā, Deus meus volui.*

III.

IV.

Caeremonia
& sacrificia
veteris legis
fuerunt præ-
paratio quæ-
dam ad fu-
turam pas-
sionem.

Quartò: hac ratione manifestari ingen-
tem illam præparationem ab æterno factã,
& à mundi exordio ad sanctissimam Pas-
sionem illius ordinatam, id est, tot figuras,
ritus, sacrificia, oracula, aliasque innume-
ras antiquæ legis caeremonias, quibus, ve-
lut totidem picturis, Passio illius figuraba-
tur, & adumbrabatur: cui pro absoluta cõ-
pletione, nihil aliud deesse videbatur, quã
executio, præsertim cum dixisset se non ad
dissoluendam legem, sed ad implenda om-
nia quæ de se scripta erant in mundum ve-
nisse: *Non veni solvere legem sed adimplere.*

Matth. 5.

V.

Quintò, prophetias, iuramenta & promif-
siones in diuinis libris comprehensas, de
morte ipsius, nisi passionem subiret pro-
fus vanas & falsas futuras esse: imò hac ra-
tione notabile quoddam præiudicium in-
finitæ & perfectissimæ virtuti eius creati:
nam cum dixerit, nullum vel minimum
iota, imò ne apicem quidem in lege esse,
qui non perfectè adimplendus sit: si passio
non succederet, notari & argui posset de
falsitate, quod ab infinita illa veritate alie-
nissimum atque illi prorsus contrarium
est. *Amen dico vobis, iota vnum, aut vnus apex
non præteribit à lege, donec omnia fiant Calum
& terra transibunt, verba autem mea non tran-
sibunt.*

Matth. 5.

Luc. 16.

His alijsq; validissimis rationibus & ar-
gumen-

gumentis, summo cum impetu & violentia amoris opposuit se pars superior, & voluntas deliberata patiendi parti inferiori & sensui; qui propter naturale desiderium tot tormentis & supplicijs contrariū, magnam faciebat resistantiam, ad illa euitanda & à se repellenda. Fuit autem tam atrox harum duarum partium in Christi persona congressus, vt sanguineum è toto corpore ipsius sudorem prolicuerit, quod agonie lethalis expressum fuit indicium.

Quantam afflictionē hic congressus animæ Christi attulit.

Certaminis huius immanissimi figura fuit, scala quam vidit Iacob, quæ à terra ad cælos vsque porrigebatur: per quam Angeli ascendebant & descendebant: cuius summo fastigio diuinum numen incumbebat: quia scala hæc significabat Christum, verā scalam à terra ad cælum vsque pertingentem, quatenus in se coniuncta habet duo illa extrema, à se infinito interuallo distantia: quæ sunt: Deus & homo: quorum illud altissimum, hoc humillimum est: per hanc scalam alij Angeli ascendebant, alij descendebant: id est, in Christo vnus affectus se erigebat, alter deprimebat: contrarijsque motibus ferebatur: quando caro cum spiritu, & pars inferior cum superiore confligebat. Hinc namque procedebant, illæ ad eò differentes petitiones: *Transseat à me* Matth. 26.

Figura conflictus, quæ Christus in agoniam sustinuit. *Gen. 28.*

calix iste: & Non mea, sed tua voluntas fiat.

N 3

Hinc

Hinc illa spiritus alacritas: *Spiritus promptus est*: tanta cum carnis debilitate coniunctas: *Caro autem infirma*. Hinc illa promptitudo qua persecutoribus & passioni suæ obuiam processit. *Surgite, ecce appropinquat qui me tradit*: Et illud tædium, quo eandem exhorruit: *Transfer calicem istum à me*: & alia his similia.

L. 40. 22.

DE SECUNDO CONFLICTU
inter creata omnia & mortem Christi.

CONSIDERA secundum cōgressum, quem sustinuit anima Christi, cum summa angustia & fastidio fuisse omnium creaturarum sensibilibum & insensibilibum: animatarum & inanimatarum: rationabilium & irrationabilium, id est totius naturæ conditæ. Quod ut planius & evidentius fiat, aduertendum est, quod cum certo quodam modo in natura hominis, omnes aliæ creaturæ contineantur, uti rectè annotarunt S. S. Gregorius & Damascenus (nam propterea in diuinis libris sæpè nomine vniuersi & minoris mundi nūcupatur) cumque verbum æternum per Incarnationem eandem naturam humanam sibi vniuerit, ex consequenti fuerunt

Qua ratione omnes creaturæ habeant esse, & vitā in Christo.

Lib. 6. mor. cap. 7. & 8.

Lib. 3. de fi de cap. 12.